

Kürti László

végre egy nő

*Végre egy nő, akinek a halálában
abszolút vétlen vagyok*
mert eltelt néhány év és végül is
te hagytál faképnél engem. van még
bőr a képeden ujjal mutogatni vissza?
a halálból nem szokás a *vissza*.
az más kérdés, hogy én tudom,
s te végleg tudtad: ami hátra van,
garantáltan szar lesz. mert addig
rendben, hogy szabadulni öröm,
és, ha muszáj, minden áldott este úgy
játszhatsz szívekkel, mint felelőtlen bakfis.

vénülj meg másból! – így sóhajtoztam
utánad, és beláttad, hogy van az a bánat,
mi festékekkel, családdal sem orvosolható.

nem kuncsorogtál, súlyos volt a bukás,
meghalni sem nagyobb ámulás, mint
maradni részletemnek.

üzentek szüleid: nem vagy.
kellott volna veled halni vagy hagyni
téged (hülyén), magam mellett,
boldogan. nem tanítok átélni utánad
senkít. meghaltál, ezt a sztorit
folytatom, nélküled.